

УДК 811.1:378.147

CURRENT APPROACHES TO TEAMWORK IN PROFESSIONAL FOREIGN LANGUAGE CLASSROOM

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО КОМАНДНОЇ РОБОТИ НА ЗАНЯТТЯХ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Rekun N.M. / Рекун Н.М.

c.p.s., as. prof. / к.п.н., доц.

ORCID: 0000-0003-2863-7241

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Shevchenko Blvd, 14, 01601

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, бул. Шевченка, 14, 01601

Анотація. У статті проаналізовано такий метод групового навчання іноземної мови за професійним спрямуванням як командна робота студентів. Було представлено перелік чинників, що зумовили зміну навчального середовища студентів ЗВО України, та вплив цих факторів на вибір форм групової взаємодії та характер співпраці учасників команди. Зроблено висновок про те, що робота у команді є ефективним методом формування як іншомовної комунікативної компетентності, так і професійних навичок міжособистісної взаємодії майбутніх фахівців. В роботі уточнено термін «командна робота», що є формою організації освітнього процесу, яка ґрунтується на довготривалій співпраці студентів у стабільних командах зі спільною метою, чітко окресленими ролями і колективною відповідальністю за кінцевий результат. Оптимальним шляхом організації командної роботи було визначено інтегрований груповий проєкт у широкому розумінні, комплексна мета якого передбачає розвиток навичок дослідницької, комунікативної та творчої діяльності. Практичним доробками дослідження є опитування здобувачів вищої освіти щодо їхнього ставлення до групових проєктів та командної роботи, а також методичні рекомендації викладачам іноземної мови, які імплементують командну роботу у практику занять професійно орієнтованої мови.

Ключові слова: *групова робота, командна робота, груповий проєкт, навички співпраці, міжособистісна взаємодія, професійно орієнтована іншомовна підготовка.*

Вступ.

Сучасна комунікативна концепція викладання іноземної мови для студентів ЗВО змінила уявлення про формат спілкування на занятті, де викладач не займає позицію «мудреця на сцені», який транслює інформацію для вивчення. Наразі увага зосереджена на створенні захопливого навчального досвіду, в якому студенти навчаються через дії, й саме заняття в групах виявляються надзвичайно ефективними в контексті вивчення професійно орієнтованої іноземної мови. Парна та групова взаємодія створюють можливості для розвитку комунікативних навичок, заохочують до говоріння та інтеракції один з одним, сприяють активній участі та залученості кожного учасника. Групові заняття майбутніх фахівців навмисно імітують використання мови в реальному житті, роблячи навчання

більш практичним та актуальним. Моделювання реальних життєвих сценаріїв дозволяє грати різні ролі, висловлювати різні позиції та точки зору, що збагачує дискусії та розширює розуміння майбутньої професійної взаємодії.

Предметом нашого дослідження визначено командну роботу студентів як традиційний метод групового навчання іноземної мови, що активно застосовують на практиці, та який є одним з найбільш ефективних у формуванні іншомовної комунікативної компетентності.

Мета статті – проаналізувати актуальні зміни у підходах до групових методів навчання, що пов'язані з сучасними тенденціями у викладанні іноземної мови професійного спрямування студентам ЗВО України, а також окреслити найбільш ефективні форми організації командної роботи у процесі професійної іншомовної підготовки фахівців.

Для вирішення мети деталізуємо такі послідовні завдання нашого дослідження: визначити перелік найбільш актуальних чинників, що вплинули на зміну навчального середовища студентів ЗВО України; співвіднести ступінь впливу таких факторів на вибір форм групової взаємодії та характер співпраці учасників команди; провести польове дослідження щодо загального ставлення та уподобань сучасних здобувачів вищої освіти до командної роботи та релевантних факторів впливу; сформулювати методичні рекомендації для викладачів іноземної мови професійного спрямування, що враховують сучасні підходи до командної роботи студентів.

Акцентуючи увагу на сучасних підходах до групової взаємодії, маємо зазначити, що теоретичним підґрунтям залишається концепція кооперативного навчання Спенсера Когана, яка більше двох десятиріч активно застосовується у практиці викладання іноземної мови, оскільки дозволяє вирішувати завдання активного залучення тих, хто навчається мові [1]. Хоча сьогоденне кооперативне навчання відрізняється на тлі сучасних змін у навчальному середовищі, практичні структури та перевірені методи навчання у співпраці, безліч опробованих завдань для командоутворення та розвитку групової взаємодії, для покращення стосунків між учасниками групи та створення

доброзичливої навчальної спільноти не втрачають актуальності. Такі тези підтверджується зокрема в роботах С. Тейлоз-Ноулз, Б. Б. Нагендра Прасад, І. Д. Гунаван та інших джерелах з ефективної групової діяльності на заняттях з іноземної мови [2; 3; 4]. Крім того, комплексний аналіз ефективної комунікації у бізнес-середовищі, доводить, що з появою цифрових технологій також значно змінився ландшафт ділової комунікації. Сучасні організації тепер мають низку інструментів для зв'язку із зацікавленими сторонами, від листування електронною поштою до платформ соціальних мереж та віртуальних зустрічей. Н. Яшан та співавтори підкреслюють важливість адаптації комунікаційних стратегій до цифрового середовища, при цьому підкреслюється роль міжособистісних навичок та емоційного інтелекту у сприянні змістовній взаємодії, а також побудова довіри, зміцнення стосунків та ефективне управління конфліктами [5]. К. Л. Нунес зазначає, що коли мова йде про бізнес-фахівців, володіння навичками ділової комунікації англійською мовою виходить за рамки необхідності на робочому місці, це також ключовий компонент кар'єрного зростання, коли зокрема потрібні ефективні соціальні навички та вміння співпрацювати [6]. Ключові технологічні стратегії зазвичай доповнюють міжособистісні стратегії, що зосереджені на активному слуханні, емпатичному спілкуванні та культивуванні позитивної організаційної культури, що сприяє відкритому діалогу та обміну зворотним зв'язком [5]. Таким чином, працівники з сильними комунікативними навичками та навичками співпраці можуть взаємодіяти з міжнародними клієнтами та добре співпрацювати з колегами над проектами та завданнями.

У контексті проблеми, що розглядається нами, найбільш суттєвими виявляються такі припущення: комунікація – це цілісний процес, який вимагає використання кількох мовних навичок або модальностей; клас – це спільнота, де студенти навчаються через співпрацю та обмін досвідом; вивчення іноземної мови полегшується, коли студенти залучені до взаємодії та змістовного спілкування; роль викладача полягає в ролі фасилітатора, який створює сприятливий клімат на занятті для вивчення мови [4, с. 3].

Основний текст.

Проведений огляд *сучасних тенденцій і зовнішніх викликів* дозволив нам узагальнити перелік та виокремили три основні групи чинників: зростання прагматичної складової мети професійно орієнтованого навчання англійської мови, відтак актуалізувалась необхідність навчання навичок 21 століття засобами іноземної мови і в контексті іншомовної підготовки здобувачів; зміна пропорції часу у формулюванні «змішане навчання» студентів українських ЗВО, коли в певні періоди онлайн-формат значно перевищив традиційні аудиторні офлайн заняття, тобто зміни, зумовлені пандемією та подальшою повномасштабною війною; поява інструментів та навчальних ресурсів, пов'язаних зі штучним інтелектом, та зумовлені цим фактором зміни в організації підходів до навчального середовища.

Аналізуючи об'єктивні зовнішні фактори впливу на процес викладання іноземної мови, не можемо ігнорувати також зміни у баченні внутрішньої суті природи іншомовної комунікації як провідної мети навчання. Ми цілком погоджуємось, що наукове дослідження проблеми формування іншомовної комунікативної компетентності неможливе без аналізу нової комунікативної парадигми сьогодення. Оновлене бачення інтерактивної природи комунікації виходить за межі традиційного уявлення про продуктивну та рецетивну мовленнєву діяльність, що передбачає процес надсилання та отримання повідомлень, при якому губиться спільна природа створення сенсу. Адже сенс комунікації лише здається фіксованим, подібним до процесу передачі футбольного м'яча членами футбольної команди. Така аналогія, однак, допомагає зрозуміти, що інтерес футбольної гри полягає не у безпосередніх рухах м'яча, а в рухах та стратегіях гравців команди на полі, відтак сутність комунікації також полягає у стратегіях її учасників та міжособистісній взаємодії. Терміни, які найкраще відображають спільну природу того, що відбувається – це інтерпретація, вираження та узгодження сенсу між комунікантами [4, с. 2-4].

Для аналізу проблеми з методичної точки зору виникає необхідність визначити різницю між термінами «групова робота» та «командна робота», адже

у методиці викладання іноземних мов їх часто ототожнюють, хоча між ними існує принципова відмінність.

Ми виходимо з того, що *групова робота* на заняттях іноземної мови є формою організації навчальної діяльності, коли студенти працюють у малих групах над однаковим або подібним завданням, але без чітко розподілених ролей та без довготривалої спільної відповідальності за результат.

Таким чином, *групова робота* має такі характеристики як тимчасовість поділу на групи, короткотривалість завдань у формі вправ, обговорень, рольових ігор, індивідуальна відповідальність за роботу, яка виконується разом, активна роль викладача який інструктує, контролює, корегує. Основна мета *групової роботи* на заняттях з іноземної мови – *іншомовна комунікативна практика*.

З іншого боку, методичний термін *командна робота*, будучи специфічною формою *групової взаємодії*, визначається як така форма організації навчання, коли студенти діють як єдина команда зі спільною метою, чітко окресленими ролями та колективною відповідальністю за кінцевий результат. Відтак, команди є стабільними та довготривалими групами, командні завдання є комплексними у формі проєктів, кейсів, досліджень та презентацій, існує чіткий розподіл ролей лідера, спікера, редактора, дослідника та інші, але відповідальність за кінцевий результат роботи команди є колективним. Важливо, що в такому разі принципово змінюється педагогічна роль викладача іноземної мови, який стає фасилітатором та наставником для команд, а фокус *групової взаємодії* учасників команди зміщується від практики мовлення іноземною мовою на формування комунікативних, соціальних і професійних навичок.

Оскільки мета навчання іноземної мови студентів ВНЗ має враховувати сучасні вимоги до майбутніх фахівців, пропонуємо також детальніше проаналізувати визначення терміну «командна робота» з точки зору бізнес-середовища, а саме як обов'язкової навички міжособистісної взаємодії працівників на робочому місці. Отже, це комплексна міжособистісна навичка, що полягає у здатності працівників ефективно взаємодіяти в межах спільної професійної діяльності, координувати дії, обмінюватися інформацією, приймати

колективні рішення та нести спільну відповідальність за досягнення організаційних цілей у динамічному робочому середовищі.

Окреслимо також характеристики командної роботи як гнучкої навички 21 століття, яка передбачає ефективну комунікацію, а саме активне слухання, чітке формулювання ідей, зворотній зв'язок; ґрунтується на взаємній довірі та повазі між членами команди; включає розподіл ролей і відповідальності відповідно до компетенцій працівників; сприяє спільному вирішенню проблем та ухвалення рішень; вимагає емоційного інтелекту, здатності до компромісу та управління конфліктами; підвищує продуктивність, креативність та інноваційність організації.

Таким чином, у сучасному бізнесі командна робота розглядається не лише як форма організації праці, а як ключова міжособистісна компетентність, що безпосередньо впливає на ефективність команди, якість комунікації та досягнення стратегічних цілей компанії.

Існує нескінченна кількість типів групової діяльності, яка обмежена лише нашою уявою та дидактичними умовами. В узагальненому вигляді можна окреслити такі основні форми як *рольова гра*, де студенти потрапляють у вигаданий, але реальний сценарій, кожному студенту дається певна роль; *груповий проєкт*, коли групам студентів дається спільне для команди завдання для обговорення та пошуку підходу до його вирішення; *творчі завдання*, наприклад, колективно створити та розповісти історію [7; 8; 9]. В цілому, групові завдання можуть допомогти студентам розвинути безліч навичок, які стають дедалі важливішими у професійному світі, насамперед навички, характерні для спільної роботи. До переваг такої спільної взаємодії можна віднести здатність вирішувати більш комплексні проблеми, делегувати ролі та обов'язки, ділитися різноманітними поглядами, нести відповідальність, отримувати соціальну підтримку та заохочення до ризику, розробляти нові підходи до вирішення розбіжностей, встановлювати спільну ідентичність з іншими членами групи, знаходити ефективних колег для наслідування, розвивати власний голос та погляди стосовно колег [9].

Надзвичайно слухною виглядає ідея поєднання практики професійно орієнтованого викладання англійської мови та засобів мистецтва, коли учасники команд розробляють креативний дизайн, малюють плакати, пишуть вірші, створюють бренди або розробляють проекти цифрового сторітеллінгу, поєднуючи написання сценарію, створення відео та озвучування [10, с. 173]. Велику кількість переваг проектного навчання відзначають саме розробники *творчих інтегрованих проектів*.

Згідно з іншою класифікацією, проекти поділяються на дослідницькі, творчі, ігрові та телекомунікаційні проекти. *Дослідницькі проекти* вимагають всебічного обґрунтування структури, точних цілей, актуальності та професійної необхідності, адже студенти вирішують наукові проблеми та формулюють науково обґрунтовані рекомендації; *творчі та ігрові проекти* дозволяють вільно вибирати форми роботи та орієнтовані на формування професійних навичок через цікаві та ігрові дії; *телекомунікаційні проекти* базуються на використанні комп'ютерних телекомунікацій, є міждисциплінарними та передбачають глибоку інтеграцію знань [11, с. 61].

Результати досліджень показують, що проектне навчання значно покращує плавність мовлення студентів, лексичне розмаїття, точність вимови та загальну комунікативну компетенцію. Крім того, студенти демонструють помітний розвиток навичок 21 століття, зокрема командної роботи, творчості, критичного мислення та здатності до вирішення проблем. Проектне навчання має значну педагогічну цінність у розвитку як лінгвістичної майстерності, так і основних соціальних компетенцій у навчанні іноземної мови [3, с. 1071]. Впровадження проектного навчання в контексті іноземної мови забезпечує потужну основу для розвитку іншомовної практики та компетенцій у співпраці, тим самим краще готує студентів до академічного та професійного успіху.

Проекти можуть бути короткостроковими, середньостроковими та довгостроковими залежно від тривалості діяльності. Головною метою є створення активної командної роботи студентів у різних навчальних ситуаціях, коли кожен учасник відповідає за свою діяльність та за всю команду. Проектне

навчання дозволяє викладачеві перетворити традиційне заняття на дискусійно-дослідницьку роботу, коли студенти вирішують цікаві професійні завдання. Метод можна використовувати як аудиторну, так і як позакласну діяльність [11, с. 59-60].

Командна робота завжди входить до переліку найважливіших навичок 21 століття, й саме участь у варіативних проєктах на заняттях професійно орієнтованої іноземної мови передбачає виконання командних завдань, які розвивають навички командної співпраці. Інтегровані проєкти допомагають студентам розвинути реальні професійні навички та здатність ефективно працювати в команді. Студенти вчаться приймати ідеї інших, співпрацювати та створювати особливу атмосферу у своїх міні-групах, яка триває навіть після завершення проєкту [10, с. 184]. Отже, успішна командна робота – це дуже пам'ятний досвід для студентів, і слід розробити спеціальні завдання для навчання студентів навичкам співпраці.

Як було підкреслено вище, організація саме командної роботи у процесі іншомовної підготовки майбутніх фахівців передбачає комплексність та довготривалість професійно орієнтованих завдань. Такі групові завдання найчастіше корелюють з терміном «проєкти» в широкому розумінні, вони зазвичай мають інтегрований характер та комплексну мету, яка охоплює навички дослідницької, творчої та комунікативної діяльності. Відповідно важко переоцінити значення методу проєктного навчання в контексті сучасних підходів до викладання іноземної мови студентам ЗВО.

У жовтні 2025-2026 н. р. нами було проведено опитування студентів 1 та 2 курсів Навчально-наукового інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, які навчаються за спеціальностями «Журналістика та соціальна комунікація» та «Реклама та зв'язки з громадськістю». Запропоновані питання мали на меті краще зрозуміти вподобання здобувачів вищої освіти щодо групових форм роботи на заняттях з професійно орієнтованої англійської мови. Разом в опитуванні взяли участь 70 студентів, яким було запропоновано коротку анкету у форматі Google Forms із питаннями різного типу щодо їхніх уподобань

видів роботи, аспектів роботи в міні-групі, труднощів командної роботи, формату організації групового навчання.

Аналіз відповідей на питання щодо вибору студентами форм роботи на занятті іноземної мови підтвердив припущення про те, що частіше перевага надається груповим формам роботи, яку обрали 57,1% респондентів, з них робота в парах подобається 31,4%, а роботу в міні-групах (3-5 осіб) обрали 25,7% опитаних. При цьому індивідуальні презентації є вибором 42,9% учасників анкетування.

Питання «Що вам найбільше подобається у роботі в парі/групі?» дозволило виявити позитивні аспекти групової роботи, пріоритетність яких розподіляється таким чином: можливість обговорювати ідеї – 57,2%; взаємонавчання в один одного – 57,2%; більше творчості – 62,9%; підтримка колег – 42,9%; легший розподіл завдань – 40,0% опитаних студентів. З іншого боку, учасникам опитування було запропоновано визначити найбільш суттєві труднощі, які, на їхню думку, виникають у груповій роботі, відтак, обрані варіанти відповідей розподілились таким чином: різний рівень підготовки учасників – 60,2%; труднощі з організацією часу / тайм-менеджментом – 45,7%; відсутність чіткої комунікації – 22,9%; нерівномірний розподіл обов'язків – 11,4%; конфлікти в команді – 11,4%.

Також низка питань стосувалась аналізу студентами зовнішніх чинників, які впливають на вибір форми організації навчання. Так, на питання «Який формат спілкування вам комфортніший для роботи в команді?» 11,4% респондентів обрали офлайн (у класі), а 22,9% визначили більш прийнятним для себе онлайн спілкування (через відеоконференції, чати тощо), примітно, що варіант відповіді «обидва варіанти» обрали переважна більшість – 65,8% опитаних, продемонструвавши, таким чином, стійку тенденцію до зміни навчальної парадигми, в якій домінує змішаний онлайн-офлайн формат навчання.

Студентам також було запропоновано оцінити за шкалою від 1 до 5, наскільки їм подобається працювати в команді над проектами, де 1 - зовсім не подобається, 5 - дуже подобається. Найбільша кількість респондентів (42,9%)

виставила оцінку 4 бали, також 3 та 5 балів обрали 28,6% та 20,0% відповідно, що цілком підтверджує схвальне ставлення переважної кількості опитаних студентів до командної роботи та проєктного навчання.

Нарешті, одне із завдань передбачало оцінку за шкалою від 1 до 5 частоти використання штучного інтелекту при виконанні завдань з іноземної мови, де 1 - зовсім не використовую, 5 - дуже часто використовую. Було отримано результат, який спростував припущення про те, що інструменти ШІ дуже активно використовуються, адже за результатами опитування оцінку 2 бали визначили 57,2% та 3 бали - 31,5% респондентів. Таким чином, лише десята частина студентів вважають, що поява варіативних інструментів ШІ значно вплинула на підходи до виконання самостійної роботи з іноземної мови (оцінку 4 обрали 8,6% та 5 - 2,8% учасників).

Отримані результати польового дослідження підтвердили висновки щодо позитивного ставлення сучасних здобувачів вищої освіти до командних форм роботи та групових проєктів, їхньої зацікавленості у міжособистісній взаємодії як формі психологічної підтримки, взаємонавчання та творчості. Серед релевантних факторів впливу найбільш суттєвим виявився чинник, пов'язаний з організацією змішаної форми навчання як найбільш комфортної для сучасного здобувача вищої освіти.

Узагальнення отриманих результатів дослідження дозволяє нам сформулювати такі *методичні рекомендації* для викладачів іноземної мови професійного спрямування, що враховують сучасні підходи до командної роботи студентів.

1. Доцільно використовувати варіативні групові форми роботи для активізації студентів на занятті з метою формування іншомовних комунікативних навичок, а також імплементувати командну роботу для формування професійної комунікативної компетентності засобами іноземної мови, зокрема для розвитку міжособистісних соціальних навичок у формі ефективної роботи в команді. Доцільність використання групової або командної роботи визначається дидактичною метою заняття, рівнем автономності студентів

та характером навчальних завдань.

2. Для ефективного виконання комплексних командних завдань у формі проєктів, кейсів, досліджень або презентацій варто поступово формувати команди, які будуть стабільними та довготривалими групами з чітким розподілом ролей, а також здатними нести відповідальність за кінцевий колективний результат роботи.

3. Викладач іноземної мови стає фасилітатором для команд, який акцентує увагу як на практиці мовлення іноземною мовою, так і на формуванні соціально-професійних навичок командної роботи, які включають активне слухання, чітке формулювання ідей, зворотній зв'язок, емоційний інтелект, здатність до компромісу, управління конфліктами, тайм-менеджмент. Викладач має забезпечити як моніторинг та супровід командної роботи, так і релевантне оцінювання кожного учасника команди.

Висновки.

Сучасні тенденції у викладанні іноземної мови професійного спрямування студентам ЗВО України зумовили зміни у підходах до групових методів навчання. У роботі були окремо розглянуті терміни групова та командна робота з метою виявлення їхніх спільних та відмінних характеристик. Отже, групова робота – це форма організації навчальної діяльності студентів на заняттях з іноземної мови, що передбачає виконання навчальних завдань у малих групах з метою активізації мовленнєвої практики, розвитку комунікативних умінь та взаємодії між здобувачами освіти, за умов відсутності або мінімальної формалізації ролей і переважно індивідуальної відповідальності за результат діяльності.

Під командною роботою ми розуміємо таку форму організації освітнього процесу на заняттях з іноземної мови, яка ґрунтується на довготривалій співпраці студентів у стабільних командах зі спільною метою, чітко визначеним розподілом ролей і колективною відповідальністю за кінцевий результат, спрямована на формування іншомовної комунікативної компетентності, соціальних і професійно орієнтованих навичок у процесі виконання комплексних

навчальних або проєктних завдань.

На основі проведеного теоретичного аналізу та опитування здобувачів вищої освіти були розроблені методичні рекомендації викладачам іноземної мови, які імплементують командну роботу у практику занять професійно орієнтованої мови. Запропоновані поради стосуються доцільності використання групової або командної роботи, умов ефективності виконання комплексних командних завдань, зміни ролі викладача для якісного моніторингу та оцінювання командної роботи студентів на занятті професійно орієнтованої іноземної мови.

Найбільш оптимальною формою організації командної роботи було визначено інтегрований груповий проєкт, комплексна мета якого передбачає розвиток навичок дослідницької, комунікативної та творчої діяльності майбутніх фахівців. Інтегруючи командну роботу та соціальні компетенції в навчання, викладачі іноземної мови можуть запропонувати більш комплексну підготовку студентів ЗВО до практичного застосування їхніх іншомовних навичок у майбутньому професійному середовищі.

Література:

1. Kagan S. Cooperative Learning: Seventeen Pros and Seventeen Cons Plus Ten Tips for Success. San Clemente, CA: Kagan Publishing. *Kagan Online Magazine*. Winter 1999. URL: www.KaganOnline.com
2. Taylore-Knowles S. Group Work Tips. *Advancing Teaching*. Macmillan Education Ltd, 2021. URL: <https://www.onestopenglish.com/download?ac=62217>
3. Gunawan I. D. Enhancing Speaking and Collaboration Skills Through Project Based Learning: A Case Study of Indonesian EFL University Students. *PROJECT (Professional Journal of English Education)*. Volume 8, No. 4. July, 2025. Pp. 1071-1077.
4. Nagendra Prasad B. B. Communicative Language Teaching in 21st Century ESL Classroom. *English for Specific Purposes World*. Issue 40. Vol. 14. 2013. Pp. 1-8. URL: <http://www.esp-world.info>

5. Yashan N. et al. Effective Business Communication In The Digital Age: Strategies For Success. *Educational Administration: Theory And Practice*. 2024. 30(6). Pp. 2197-2204. URL: <https://kuey.net/index.php/kuey/article/view/5681>

6. Nuñez K. L. Developing Teamwork and Social Skills in the Business English Classroom. 2024. URL: <https://bridge.edu/tefl/blog/developing-teamwork-and-social-skills-business-english-classroom/>

7. The power of pair and group activities in the language classroom. 2024. URL: <https://sanako.com/the-power-of-pair-and-group-activities-in-the-language-classroom>

8. Dacre N., Gkogkidis V. & Jenkins P. Co-Creation of Innovative Gamification Based Learning: A Case of Synchronous Partnership. *Society for Research into Higher Education*. Newport, Wales, UK. 2018. URL: <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3486496>

9. What are the benefits of group work? Teaching Excellence & Educational Innovation, Carnegie Mellon University. 2023. URL: <https://www.cmu.edu/teaching/design/teach/design/instructionalstrategies/groupprojects/benefits.html>

10. Olizko Yu. Integrated Art and ESP Project in Ukraine. *iJET*. Vol. 17. No.20. 2022. Pp. 173-187. Doi: <https://doi.org/10.3991/ijet.v17i20.33279>

11. Bhinder N., Protsenko P. Implementation of project-based learning technology within the educational process of higher military institutions. *ScienceRise: Pedagogical Education*. 2022. 4 (49). Pp. 59-63. Doi: <http://doi.org/10.15587/2519-4984.2022.262064>

References:

1. Kagan, S. (1999). Cooperative Learning: Seventeen Pros and Seventeen Cons Plus Ten Tips for Success. San Clemente, CA: Kagan Publishing. *Kagan Online Magazine*. Winter 1999. Retrieved from www.KaganOnline.com

2. Taylore-Knowles, S. (2021). Group Work Tips. *Advancing Teaching*. Macmillan Education Ltd. Retrieved from <https://www.onestopenglish.com/download?ac=62217>

3. Gunawan, I. D. (2025). Enhancing Speaking and Collaboration Skills Through Project Based Learning: A Case Study of Indonesian EFL University Students. *PROJECT (Professional Journal of English Education)*. Volume 8, No. 4. 1071-1077.

4. Bala Nagendra Prasad, B. (2013). Communicative Language Teaching in 21st Century ESL Classroom English for Specific Purposes World, Issue 40, vol. 14. 1-8. Retrieved from <http://www.esp-world.info>

5. Yashan, N. et al. (2024). Effective Business Communication In The Digital Age: Strategies For Success. *Educational Administration: Theory And Practice*. 30(6). 2197-2204. Retrieved from <https://kuey.net/index.php/kuey/article/view/5681>

6. Nuñez, K. L. (2024). Developing Teamwork and Social Skills in the Business English Classroom. Retrieved from <https://bridge.edu/tefl/blog/developing-teamwork-and-social-skills-business-english-classroom/>
7. The power of pair and group activities in the language classroom. (2024). Retrieved from <https://sanako.com/the-power-of-pair-and-group-activities-in-the-language-classroom>
8. Dacre, N., Gkogkidis, V. & Jenkins, P. (2018). Co-Creation of Innovative Gamification Based Learning: A Case of Synchronous Partnership. *Society for Research into Higher Education*. Newport, Wales, UK. Retrieved from <https://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3486496>
9. What are the benefits of group work? Teaching Excellence & Educational Innovation. (2023). Carnegie Mellon University. Retrieved from <https://www.cmu.edu/teaching/designteach/design/instructionalstrategies/groupprojects/benefits.html>
10. Olizko, Yu. (2022). Integrated Art and ESP Project in Ukraine. *iJET*. Vol. 17. No.20. 173-187. Doi : <https://doi.org/10.3991/ijet.v17i20.33279>
11. Bhinder, N. & Protsenko, P. (2022). Implementation of project-based learning technology within the educational process of higher military institutions. *ScienceRise: Pedagogical Education*. 4 (49). 59-63. Doi: <http://doi.org/10.15587/2519-4984.2022.262064>

Abstract. *The article analyzes such a method of group learning as teamwork of students in professional foreign language classroom. There was introduced a list of factors that led to changes in the educational environment of university students of Ukraine. The relevant influences on the forms of group interaction and the nature of cooperation between team members were presented. It was concluded that teamwork is an effective method of forming both foreign language communicative competence and professional interpersonal interaction skills of future specialists. The paper specifies the term “teamwork” as a form of organizing foreign language training, which is based on students’ long-term cooperation in stable teams with common goal, clearly defined roles and collective responsibility for the outcomes. The optimal way to organize teamwork was determined as an integrated group project in the broad sense, the complex goal of which involves the development of research, communication and creativity skills. The practical results of the study are the survey of university students regarding their attitude towards group projects and teamwork, as well as methodological recommendations for foreign language instructors who implement teamwork into the practice of professional foreign language classroom.*

Key words: *group work, teamwork, group project, cooperation skills, interpersonal interaction, professional foreign language training.*

Статтю надіслано: 19.01.2026 р.

© Рекун Н.М.